303108901

వేదశాస్త్రంబులు వివరించి బుధులచే
చదివించవచ్చుతా చదువవచ్చు
యజ్ఞయాగ తపముల ధికార జనులచే
చేయించవచ్చుతా చేయవచ్చు
ఇలలోనగల తీర్థముల కేగ నన్యుల
బోధింపవచ్చుతా బోవవచ్చు
అష్టాంగసిద్ధుల నార్యుల కుపదే
శింపగ వచ్చుతా చేయవచ్చు
కాని దేహేంద్రియములరికట్టి నిలిపి
మనసు నంతర్ముఖము చేసి యనవరతము
నిశ్చల సమాధి చిత్తులై నిలువలేరు
ఇంతకన్నను దౌర్భాగ్యమే మికలదు.

ప్రేమ స్వరూపులారా!

వేదములనగా మంత్రద్రష్టలైన మహర్షుల యొక్క సత్యవాక్య సముదాయమే. పరమాత్మ యొక్క ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసములే వేదములు. త్రిలోకములందు, త్రికాలములందు, తిరుగులేని సత్యమును ప్రబోధించునదే వేదము. త్రిలోక వాసుల యోగక్షేమము పురస్కరించుకొని శాంతిసౌఖ్యముల నందింపచేయునదే వేదము.

వేదము విత్ అనే ధాతువునుండి పుట్టినది. ఇదే జ్ఞానస్వరూపము. ఇష్టసిద్ధిని గావించుకొనుటకు గాని, అయిష్టములను దూరము గావించుకొనుటకు గాని తగిన ఉపాయములను ప్రబోధించునది వేదము. అనంతో వై వేదాః అని అఖండమైన, అనంతమైన యీ వేదమును మానవులభ్యసించటం కష్టంగా వుండేది. పూర్వము వేదము ఒక్కటి మాత్రమే వుండేది. దీనిని అధ్యయనము చేయటానికి అనంత కాలము పట్టేది. అధ్యయమునకే కాలమునంతా వ్యర్థముగా వించి ఆచరణ విచారణలందు దీనిని అనుభవించుటకు అసాధ్యమయ్యే పరిస్థితి పురస్కరించుకొని వ్యాసుల వారు దీనిని విభజిస్తూ వచ్చారు.

ఈ అమోఘమైన వేదములందు కొన్ని ఋక్కులను మాత్రమే తీసి దీనిని ఋగ్వేదమని, యజుస్సులను మాత్రమే తీసి దీనిని యజుర్వేదమని, సామము

303108902

లను మాత్రమే తీసి దానిని సామవేదమని మూడు విధములుగా విభజిస్తూ వచ్చారు. మంత్రములకు సంహితమని ఒక పేరు. కనుకనే వాటికన్నిటికి ఋగ్వేద సంహితము, యజుర్వేద సంహితము, సామవేద సంహితము అని పేర్లు పెట్టారు. ఇందులో ఋగ్వేదము దేవతా స్తుతి స్వరూపమైనది. ఈ స్తుతి స్వరూపమైన ఋగ్వేద మంత్రములను అనంతమైన దివ్య భావము చేత స్మరిస్తూ వచ్చారు ఆనాటి ఋషులు. ఇంక యజుర్వేదము మంత్ర స్వరూపమైనది. దేవతా స్వరూపమును పూజిస్తూ రావటము ఈ యజుర్వేదము యొక్క మంత్రములను యజ్ఞయాగాది క్రతువులయందు గాని దాన ధర్మాది సత్కర్మల యందు గాని ప్రవేశపెడుతూ వచ్చారు.

ఒక్కొక్క వేదమును మూడు భాగములుగా విభజిస్తూ వచ్చారు. దానినే బ్రాహ్మణములని, అరణ్యకములని, ఉపనిషత్తులు. ఈ మంత్ర సంహితమునందు పరిపూర్ణ మంత్రములు మాత్రమే వుండేవి. ఈ యజుర్వేద సంహిత యందు, ఈ బ్రాహ్మణమునందు ఎక్కువ కర్మకాండ మాత్రమే కాకుండా దీనికి ఆచరణమైన మంత్ర ఉపదేశ జ్ఞాన యజ్ఞములు కూడను అనుసరించే మార్గము అవలంబిస్తూ వచ్చింది. ఈ బ్రాహ్మణము మరి మూడు విధములైన పేర్లతో అభివృద్ధిగావించుకుంటూ వచ్చింది. తైత్తిరీయ బ్రాహ్మణమని, ఖిత్తిరీయ బ్రాహ్మణమని, శతపథ బ్రాహ్మణమని. ఇవన్నీ మంత్ర స్వరూపమైనవి. ఈ విధమైన మార్పుల చేత దేశ కళ్యాణము, మానవోద్ధరణ, యోగక్షేమములకే విభజిస్తూ రావటము జరిగింది.

యజ్ఞయాగాది క్రతువుల వల్ల లోకక్షేమము యేర్పడుతుంది. సకాల వర్షములు సంభవిస్తాయని, సుభిక్షముతో జీవిస్తారని దీని ప్రభావము. ఇవన్నీ కర్మకాండలతో కూడిన దాని వలన యజ్ఞయాగాది క్రతువుల వల్ల వర్షము సంభవించటము, సస్యశ్యామలము అభివృద్ధిగావటం, పంటలు అభివృద్ధిగావటం తద్వారా మానవ జీవితమునకు, తిండి తీర్థాదులకు లోటు లేకుండా జీవనము గడపటుము ఇత్యాది ఫలితములను అనుభవిస్తూ వచ్చారు.

అరణ్యకములు. గృహస్థాశ్రమము అనుభవించిన తరువాత ఏకాంతముగ అడవులకో సమీప వనములకో వెళ్ళి భగవచ్చింతనము గావించుకుంటూ వారు స్మరించిన టువంటి భావములను మంత్రముల చేత అభివృద్ధి చేసుకుంటూ వచ్చారు. భావోద్రేకముతో ఆవిర్భవించిన యీ భావములను మంత్రములుగా చేకూర్చుతూ దానే నిరంతరము స్మరించుకుంటూ చింతించుకుంటూ రావటము చేత దీనికి అరణ్యకములని పేరు వచ్చింది. అరణ్యకములన్నీ ఎక్కువ భాగము కర్మకాండలతో కూడి వుంటున్నవి. చివర మాత్రము బ్రహ్మకాండముగా రూపొందుతుంది. ఈ బ్రహ్మకాండనే యజ్ఞయాగాదులకు ఉపయోగపడుతూ వచ్చింది.

యజ్ అనే ధాతువునుండి ఆవిర్భవించినది యజుర్వేదము. ఇది

303108903

పరిపూర్ణముగా దేవతా స్వరూపమును చింతించటమే. స్మరించటమే. పూజించటమే
ఈ యజుర్వేదమును రెండు విధములుగా విభజించారు. యివే కృష్ణయజుర్వేదము
శుక్లయజుర్వేదము. వీటికి రెండు సాంప్రదాయాలున్నాయి. బ్రహ్మసాంప్రదాయమొకటి
ఆదిత్యసాంప్రదాయమొకటి. బ్రహ్మసాంప్రదాయమే శుక్లయజుర్వేదము. ఆదిత్యసాంప్ర
దాయమే కృష్ణయజుర్వేదము. కృష్ణయజుర్వేదము దక్షిణ భారత దేశమందు, శుక్ల
యజుర్వేదము ఉత్తర భారత దేశమందు అభివృద్ధి అవుతూ వచ్చినవి.

ఈ వేదము తొమ్మిది పేర్లతో పిలువబడుతూ వచ్చింది. శృతి, అనుస్వ
ర, త్రయీ, ఆమ్నాయము, సమామ్నాయము, చంధస్, స్వాధ్యాయ, గమ, ఆగమ అనునవి.
కారణము లేకుండా ఈ పేర్లు అభివృద్ధికి రాలేదు. శృతి: గురువు చెప్పినట్లుగా శ్రద్ధతో విని
ఆ శబ్దమును అదే రీతిగా వృచ్ఛరించి, అధ్యయనము చేసి వేదమును అభివృద్ధిగావిం
చటము. అనగా వినికిడి చేత దీనిని అధ్యయనము చేయుటమే. అధ్యయనము చేసిన
దానిని మననము చేసి స్మరిస్తూ పోషించుకుంటూ పోవటము అనుస్వర మన్నారు. త్రయీ
పూర్వము ఋగ్వేదము, యజుర్వేదము, సామవేదము యీ మూడు వేదములు మాత్రమే
అపౌరుషేయములని అనేవారు. యజుర్వేదము నుంచి తీసి వేరు చేసిన మంత్రముల
అథర్వణ వేదము. కనుక యీ మూడు వేదములకు త్రయీ అని పేరు వచ్చింది. ఆమ్నా
యము: 'మ్నా' అనే ధాతువుకు నిరంతరము చింతించటము, అభ్యాసము చేయుట
ము అని అర్థము. అభ్యాసము వల్ల యిది అభివృద్ధి అవుతుంది కనుక దీనికి ఆమ్నా
యము, సమామ్నాయము అని పేర్లు వచ్చినవి. ఛందస్సు: కప్పిపుచ్చి, వ్యాప్తి గావించ
టమనేది ఒక అర్థము. వేదమంత్రములకన్నింటికిని ఛందస్సని పేరు. సామవేద
ము అంతయు ఛందస్సుతో నిండివుండు. స్వాధ్యాయము. ముత్తాతలు, తాతలు, తండ్రు
లద్వారా సాంప్రదాయంగా వేదము అభివృద్ధి గావించటము చేత దీనికి స్వాధ్యాయమని
పేరు వచ్చింది. కేవలము గ్రంథములతో పరిచయము చేసుకొనుటవంటిది కాదు. గురు
శిష్య పరంపర చేతనే అభివృద్ధి గావించబడినది. పరంపరంగా స్వాధ్యాయం గావిం
చటం వల్ల వచ్చింది. కనుకనే స్వాధ్యాయమని పేరు వచ్చినది. గమ, ఆగమ: భగ
వంతుని ఉఛ్వాస నిశ్వాసముల నుంచి యేర్పడినది కనుకనే గమ, ఆగమ అనిపే
ర్లు వచ్చినవి. ఏతావాతా వేదములన్నియు భగవంతుని ఉఛ్వాస నిశ్వాస స్వరూప
ములే. మంత్ర ద్రష్టులైన మహర్షులు దీనిని అష్ట అక్షరములతో శ్రవణము చేసినా
రు. అ క చ ట త ప య శ అనే ఎనిమిది అక్షరముల చేతనే వేదములన్నింటిని
అనేకవిధమలైన స్వరములు చేసి అనేక కోట్ల అక్షరములుగా అభివృద్ధి గావించు
తూ వచ్చినారు. మహర్షులు వీటిని అనేక విధములుగా పోషించుకుంటూ వచ్చినారు.

ఈ వేదములకు అనేక శాఖలు ఉపశాఖలు వుండేటువంటివి. ఋగ్వే
దమునకు 20 ప్రధాన శాఖలు, 21 ఉపశాఖలు. కాని దురదృష్టవశాత్తు కాలగర్భములో

కలిసిపోయి యిప్పుడు 3 శాఖలు మాత్రమే నిలిచాయి. యజుర్వేదములో 96 శాఖలుండేవి. కానీ 2 శాఖలు మాత్రమే యిప్పుడు నిలిచాయి. సామవేదము వేయి శాఖలలో వుండేటువంటిది. అదికూడా యిప్పుడు 3 శాఖలతో నిలచి వుంది. ఈనాడు మిగిలిన యింత తక్కువ శాఖలలోనే యింత అనంత జ్ఞానము యిమిడి వుండగా గతించిన శాఖలన్నీ వుండివుంటే భారతీయులు ఎంత ప్రజ్ఞావంతులై వుండేవారో వేదములను అలక్ష్యము చేస్తూ రావటము చేతనే భారతీయుల ప్రజ్ఞాన విజ్ఞానము కూడా క్షీణిస్తూ వచ్చాయి. సంకుచిత భావములు పెరుగుతూ వచ్చినాయి. విశాలమైన భావములు క్షీణిస్తూ వచ్చాయి. ఈనాడు వేదములంటే అయిష్టపడే వాళ్ళు అసహ్యపడే వాళ్ళు విరివిగా పెరుగుతూ పోతున్నారు. అసలు ప్రధానమైన బ్రాహ్మణుల యందు యీ విధమైన భక్తిశ్రద్ధలు తగ్గిపోతూ వచ్చాయి.

బ్రాహ్మణులనగా ఎవరు? బ్రహ్మ అనగా మంత్రస్వరూపము అని అర్థము. మంత్రస్వరూపమైన అర్థములను నిరంతరము స్మరిస్తూ రావటం వలన వారికి బ్రాహ్మణులనే పేరు వచ్చింది. ఈనాడు అట్టి బ్రాహ్మణులే యీ మంత్రస్వరూపమైన దైవత్వమును విస్మరిస్తూ వచ్చారు. ఆధునిక విద్యల అభివృద్ధిగావటం చేతను, ఆశలు పెరిగిపోవటం చేతను, ఆర్థిక ఆశల అభివృద్ధి కావటం చేతను ఉత్తమ భావములు క్షీణించటం చేతను సంకుచితమైన భావములు పెరగటం చేతను తమ దివ్యత్వాన్ని తామే కోల్పోతూ వచ్చారు. కనుకనే యోగక్షేమములు కూడా క్షీణిస్తూ వచ్చాయి. ప్రపంచములో శాంతిభద్రతలు కోల్పోతూ వచ్చారు.

వేదములంటే ఏమిటి? వేదమనగా ఎరుగ అని ఒక అర్థము. తెలివి అని మరొక అర్థము. మూడవది వివేకము అని అర్థము. నిజముగా వారికి తెలివితేటలు కావాలని, వివేకవంతులుగా అభివృద్ధికావాలని ఆశ కలిగిన వారంతా వేదములను అభ్యసించాలి. ఈనాడు మేధాశక్తి పెరిగిపోతుంది గాని కృత్రిమమైన మేధాశక్తిగా పెంపొందించుకుంటున్నారు. ఏవిధంగా పదవులు పొందాలి. ఏ విధమైన మార్గములో ధనమును అభివృద్ధిగావించుకోవాలి. ఏ విధమైన మార్గంలో భోగభాగ్యాలను అనుభవించాలి. ఏ మార్గములో శాంతిభద్రతలు పొందాలి. అనే ఆశలు మాత్రమే గాని సద్గుణవంతులుగాని, సదాచార సంపన్నులుగా మారాలి, దివ్యమైన మార్గంలో ప్రవేశించాలి, బ్రహ్మభావాన్ని పొందాలి అనే ఉన్నత భావాలనాడు సన్నగిల్లిపోతూ వచ్చాయి. కనుక వారి తెలివితేటలన్నీ అల్పమైన మార్గములో. స్వార్థ స్వప్రయోజనమైన మార్గములో వుపయోగపరచుకుంటూ వచ్చారు. ఈనాడు మానవత్వమనేదానిని మరచిపోతూ వచ్చారు. మానవ ఆకారమే నిలచినదిగాని మానవత్వమనేది మరుగునపడిపోయింది. మానవత్వము లేని మానవుని వల్ల లోకానికి కలిగే ఉపయోగమేమిటి? వేదమంతయు కూడను ఆకారమానవుని వల్ల వుపయోగం లేదు, ఆచార

ప్రచార మానవులు కావాలి. విచార మానవులు కావాలని ఆశిస్తూ వచ్చింది.

ఈనాడు అనేకమంది వేదమంత్రములనధ్యయనం చేస్తున్నారు. వల్లె వేస్తున్నారు కాని అర్థమును తెల్పి చేయటం చాలా కష్టంగా వుంది. అర్థములు తెలిసి వేదాన్ని వుచ్చరించటం చేత మరింత పరిపూర్ణ ఆనందాన్ని అనుభవించవచ్చును. తినుబండారముల పేర్లుమాత్రమే వుచ్చరించినంత మాత్రమున దాని యొక్క రుచులుగాని, ఆనందముగాని, దాని యొక్క పుష్టిగాని, సంతుష్టిగాని మనకేర్పడదు. రసగుల్లా, మిఠాయి అని మనం వుచ్చరిస్తాం. నేటి యీ పదార్థముల పేర్లు మనం పుస్తకములో చదువుతాం. చదివినంత మాత్రమున, ఉచ్చరించినంత మాత్రమున దాని మాధుర్యము మనకే మాత్రము అనుభూతికి రాదు. దానిని భుజించినప్పుడు కలిగే మధురానందము మనకు యీ పదములందుగాని, చింతలందుగాని లభ్యము కాదు. అట్లనే యీ మంత్రములను వుచ్చరించినంత మాత్రమున, పఠించినంత మాత్రమున దాని పరిపూర్ణమైన దివ్యత్వము మనకర్థము కాదు. దాని అంతరార్థమును కూడను చక్కగా గుర్తించి వర్తించినప్పుడే దీని యొక్క పవిత్రమైన స్వరూపము మనకు సాక్షాత్కరిస్తుంది. వేదము విశాలమైన భావములో వివేకమైన తలంపుతో, విజ్ఞానమయమైన భావముతో విశ్వవ్యాప్తి యైనటువంటిదేగాని, సంకుచితంగా నిలచిపోయినది కాదు. ప్రతి విషయమునందును సమత్వాన్ని ప్రబోధిస్తూ వచ్చింది. ఏకత్వాన్ని అభివృద్ధి గావించుకుంటూ వచ్చింది. కష్టసుఖములందును సమత్వాన్ని పంచుతూ వచ్చింది.

కాని యీనాటి మానవుడు ఆ మంత్రములను చ్ఛరిస్తూ కూడను అందులో యిమిడి వున్న పవిత్ర సారాంశమును గుర్తించుకోలేక పోతున్నారు. ఒక్క మంత్రాన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకుంటే చాలు. శాంతి మంత్రములో సహనావవతు సహనౌ భునక్తు అని యీ మంత్రాన్ని నిత్యము పఠిస్తూ వుంటారు. ఏమిటి యీ మంత్రము యొక్క అర్థము?

కలసి మెలసి తిరుగుదాం కలసి మెలసి మెలగుదాం
కలసి మెలసి కలిమి చెలిమి బలము గుణము పెంచుదాం
కలసి మెలసి తెలుసుకున్న తెలివిని పోషించుదాం
కలసి మెలసి కలత లేక తెలివితో జీవించుదాం

అని దీని యొక్క అర్థము. ఎంత విశాలమైన అర్థముతో కూడిన మంత్రము. ఇట్టి విశాలమైన మంత్రములన్నింటికి సంకుచితమైన అర్థములు కల్పించి తద్వారా వేదములనభివృద్ధి గావించుకుంటూ వచ్చారు. ఆనాడు వుండిన సమత్వముగాని ఏకత్వముగాని యీనాడు వెయ్యింట ఒక భాగము కూడా కన్పించటం లేదు. అట్టి పరిపూర్ణమైనది కనుకనే

పూర్ణమదః పూర్ణమిదం పూర్ణాత్ పూర్ణముదచ్యతే
పూర్ణస్య పూర్ణమాదాయ పూర్ణమేవావశిష్యతే.

అది పరిపూర్ణమైన తత్వము. ఇదియే వేదము యొక్క అర్థము. ఈనాటి మానవుని యొక్క

303108906

భావములు కేవలం మానవభావముల కంటె మరింత దిగజారిపోవటం చేత యీ భిన్నత్వమభివృద్ధి అయిపోతూ వచ్చింది. అర్థం తెలియకుండా పోయినప్పుడు వూరికే వుంటే మేలు కాని అనర్థాన్ని పెంచి దానిలో నానార్థములు అభివృద్ధిగావించుకున్నప్పుడు అనర్థాలు పెరుగుతూ పోయాయిగాని యదార్థములు నిలచకుండా వచ్చాయి.

ఈ యజ్ఞయాగాది క్రతువులందు ఋగ్వేదములో యీ మంత్రములలో అనేకదేవతలనంతా వర్ణిస్తూ వచ్చారు. ఇందులో 33 దేవతలు ప్రధానముగా వర్ణిస్తూ వచ్చారు. ఇందులో సూర్యుడు ప్రధానము. ఈ దేవతలందరికి మానవులవలె అనేక అంగములతో కూడి వుండేవారు. ఈ సూర్యతత్త్వమనేది జగద్వ్యాప్తిగావించినది. ఈ యజ్ఞములో సూర్యునికి ఋత్విక్కు అని ఒక పేరు. ఇతనికే హోత అని మరొకపేరు. ఇతనికే బ్రహ్మ అని మరొకపేరు. ఈ అర్పితవనిగావించినదంతా యీ సూర్యుడు అనేకమంది దేవతలకందించటం అతని పని. అగ్నిదేవతా స్వరూపమనేది సూర్యప్రతిబింబమే. అగ్నికి కూడను రూపమున్నదని నిరూపిస్తూ వచ్చారు. అగ్నికి కూడను తల్లితండ్రులుంటున్నారు. మీరు ప్రొద్దున్న చూచారు అరణి అని. క్రింద ఒక కర్ర పైన ఒక కర్ర పెట్టి దానిని చిలకటం. ఈ అగ్నిదేవుడు పుట్టిన తక్షణమే తల్లితండ్రులను భస్మం చేస్తాడు. క్రింద కర్రనే తల్లి, పైకర్రనే తండ్రి. ఈ యీరువురి నుండి అగ్నిదేవుడు పుట్టించాడు. ఈ అగ్నికి రూపము కూడా వుంది. ఇతనియొక్క జ్వాలలన్ని నాలుకల వంటివి. ఇతనియొక్క కిరణములన్ని శిరస్సుల వంటివి. కనుకనే సహస్రశీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్రపాత్ అని యీ విధమైన మంత్రములతో దీనిని వర్ణిస్తూ వచ్చారు. ప్రతి ఒక్కరియందు యీ అగ్నితత్త్వము యిమిడి వుంటుంది. ప్రతిజీవి భగవంతుని స్వరూపమే. అని దీని యదార్థము. ఈ విధమైన మంత్రములు వుచ్ఛరించటం, భగవదర్పితం గావించటం, చేత యివన్నీ భగవంతుని చేరి తద్వారా శాంతిని ప్రసాదించటం వలననే లోకకళ్యాణం అభివృద్ధి యైంది.

ఎట్టి మంటనో అట్టి పొగ. ఎట్టి పొగనో అట్టి మేఘము. ఎట్టి మేఘమో అట్టి వర్షము. ఎట్టి వర్షమో అట్టి పంట. ఎట్టి పంటనో అట్టి వంట. ఎట్టి వంటనో అట్టి బుద్ధి. ఈనాడు మంత్రస్వరూపమైన పొగలు లేకపోవటం చేత మన బుద్ధులన్నీ భ్రష్టమై పోతున్నాయి. ఈ మంటలతో భగవదర్పితముగావించిన పొగ మేఘములుగా మారిపోయి పవిత్రమైన మేఘములనుండి పవిత్రమైన జలబిందువులొచ్చి ఆ వర్షము చేత పవిత్రమైన పంటపెరిగి పవిత్ర పంటల వలన పవిత్ర వంటలు మనకొచ్చి పవిత్ర వంటల వల్ల పవిత్ర గుణము మనకు కలుగుతుంది. ఈనాటి మానవునకు యీ పాడుబుద్ధులు పెడబుద్ధులు అభివృద్ధికావటానికి మూలకారణము యిట్టి పవిత్రమైన యజ్ఞయాగాదులు క్షీణించటమే. ఏదో యీ విధంగా నెయ్యినంతా యిక్కడ అర్పితం చేసి అనేక ఖర్చులు పెట్టి యీ విధమైన యజ్ఞము చేయటం వల్ల వచ్చే ఫలితమేమి? అని అనేకమంది అనేకవిధముల దూషిస్తారు. నిందిస్తారు విమర్శిస్తారు. దీని యొక్క

విషయము తెలిసిన వారికే అర్థమవుతుంది గాని తెలియని వారికి యే మాత్రం అర్థం కాదు. ఒక రైతు ఒక వడ్లమూట నానబెట్టి మొలకలెత్తించి ఆ వడ్లను తీసుకుని పోయి బాగా బురదగా తాను దున్ని దుక్కి చేసిన ఆ బురదలో జల్లుతాడు. ఈ సేద్యము సంగతి తెలియని మూర్ఖుడు వ్యవసాయం సంగతి తెలియని మూర్ఖుడు అధిక విద్యావంతుడైన మూర్ఖుడు ఏమిటి తిండి లేక అల్లాడిపోతుంటే యీ వెర్రి మనిషి యిన్ని వడ్లు యీ బురదలో వేస్తున్నాడే అని వానిని దూషిస్తాడు. కాని యీనాడు ఒక్కమూట వడ్లు ఆ బురదలో వేయటం వల్లనే మూడు నెలల తరువాత తాను నూరు మూటల వడ్లు యింటికి తెచ్చుకుంటున్నాడు. ఈనాడు ఒక్కమూట వల్లనే యీ నూరు మూటల వడ్లు వచ్చాయి. ఈ వడ్లే బురదలో వెయ్యకపోతే రేపటి దినము నూరుమూటలు యింటికి ఎలా చేరుతాయి అదే విధముగా యీనాడు మంత్ర స్వరూపమైన రీతిగా వెయ్యాలి నెయ్యిని యింకా ద్రవ్యాలను, సుగంధద్రవ్యాలను విలువైన ద్రవ్యాలను. ఇట్లు అగ్నిలో మనం అర్పితం గావించటం చేతనే దానికి అనంతమైన ఫలితాలు మనకు లభిస్తుంటాయి. అర్పితము చేయటము మాత్రమే వీరు చూస్తున్నారు కాని అందుకునేది వారికి తెలియటం లేదు.

మనము యీనాడు ఒక త్యాగము క్రింద అనుభవించినప్పుడే రేపటి దినము భోగము అనే దానిని అందుకొనుటకు అర్హులమవుతాము. పరిపూర్ణ హృదయముతో త్యాగము చేసినప్పుడే పరిపూర్ణ భోగమనే భోగము మనకు లభ్యమవుతుంది. దురదృష్టవశాత్తూ యీనాడు ప్రతి మానవునికి కూడా యీ త్యాగము అనేది కలలో కూడా రావటం లేదు. ఈ త్యాగము చేయటం కూడను ఒక ప్రశ్నగా రూపొందింది. త్యాగము అంటే ఏమిటో కూడను వారికి అర్థం కావటం లేదు. కనుకనే సర్వసంపత్తులు వుండి కూడను, సర్వసౌకర్యములు వుండి కూడను శాంతి భద్రతలు లేకుండా చింతలలో మునిగిపోతున్నాడు మానవుడు. తెలిసి త్యాగము చేయటం లేదు. ఇంటికి వచ్చిన బిచ్చగానికి పట్టెడన్నము పెట్టి వానిని సంతృప్తి పరచటం లేదు. కాని అనేక రకములుగా ధనమును దుర్వినియోగము గావిస్తున్నాడు.

ముడుపులనుచు ధనము మూటగట్టి
బిచ్చగానికి మెతుకైన పెట్టకుండ
వేంకటేశుని హుండిలో వేయు లోభి.

ఇంటికి వచ్చిన బిచ్చగానికి మెతుకైనా పెట్టడు. దేవునకని చెప్పి మూటకట్టి వేస్తాడు పాపం లోభి. వాడు పరమ లోభి. సర్వుల యందు వున్న భగవంతుని గుర్తించలేక సజీవప్రాణములను హింసించి నిర్జీవమైన దానిని పోషించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు మూర్ఖుడు. నిజముగా దేవుని యొక్క శక్తి సామర్థ్యములు గుర్తించిన వానికి నీ డబ్బు తనకెందుకు. కనుక నీ డబ్బునంతా దేశమునకు సద్వినియోగం చేయాలి. బీదలకు దిక్కులేని వారికి తోడ్పడాలి. ఈ ధనమును దేవునకర్పితము చేయటములో కూడను కారణము

303108908

వేసుండా పోలేదు. అక్కడ మాత్రం యితనికి ఒక కోరిక వుంది. అల్పమునిచ్చి అధికముగా కోరటం. ఓ దేవుడా! నా సులాటరీలో పది లక్షలు వస్తే నీకు పది వేలు యిస్తాను అంటాడు. వీనికి పది లక్షలు దేవుడివ్వటమేమిటి పది వేలు దేవుడు తీసుకోటమేమిటి? నీకు పది లక్షలిచ్చిన దేవునికి పది వేలు తన దగ్గర లేదా! ఈ నాడిట్టి అల్పమైన కోరికలు, సంకుచితమైన భావములు పెరిగిపోతున్నాయి. కారణమేమిటి? వేద రహస్యమును గుర్తించుకోలేక పోవటమే దీనికి మూలకారణము. తుచ్ఛమైన సొత్తునిచ్చేది తుచ్ఛమైన కోరికలు కోరేది. ఇది భక్తి యొక్క లక్షణాలు కావు. అవలక్షణాలు. ఇలాంటి భక్తులే యిప్పుడధికమైపోతున్నారు. స్వామీ! నా కోర్కె నెరవేరితే నేను మూడు టెంకాయలు కొడతాను. టెంకాయలు కొట్టకపోతే యేమి? యిందులో కూడా తిరిగి తనకే ఆదాయము. ఆ కొట్టిన టెంకాయలు తిరిగి తానే పచ్చడి చేసుకుంటాడు. ప్రతి ప్రార్థనయందు, ప్రతి సాధనయందు స్వార్థము స్వప్రయోజనమే. కనుకనే వేదములో పరిపూర్ణ వేదసారమునే విధంగా బోధించిందంటే న కర్మణా న ప్రజయా ధనేన త్యాగేనైకే అమృతత్వ మానసు 'అయ్యా నీవు చేసిన సత్కర్మల వలన కాదు. నీ సంపత్తి వలన కాదు, త్యాగము వల్లనే నీకు అమృతత్వము ప్రాప్తిస్తుంది. ఆ అమృతత్వమనేది రావటం లేదు. యీ త్యాగం మీరు చేయటం లేదు. ఒక బట్టల కొట్టుకు వెళ్ళి ఐదు రూపాయలు వాడి ముఖాన కొడితే ఒక హాండ్ కర్చీఫ్ మన మొగాన కొడతాడు. మనం యివ్వనిదే వాని వద్ద తీసుకుంటకు వీలు లేదు కదా! ఏదైనా ఒక వస్తువును మనం త్యాగము చేసినప్పుడే మరొక వస్తువును పొందే అధికారం మనకొస్తుంది.

ఈనాడు త్యాగము మాత్రము లేదు. పొందే అధికారము మాత్రము కావాలి. ముట్టమొదట భగవంతునికి చేయవలసిన త్యాగం ఏమిటి? దుర్గుణములను త్యాగం చెయ్యాలి. సద్గుణములందుకోవాలి. సంకుచితాన్ని త్యాగం చేయాలి. విశాల భావాన్ని పెంచుకోవాలి. అశాంతిని త్యాగం చెయ్యాలి. శాంతిని మనం పొందాలి. ఈ విధమైన త్యాగము చేయకుండా మనకు శాంతి లభించాలంటే యే మాత్రం వీలు కాదు. కనుక యీనాడు మనము నేర్చుకోవలసినది ఏమంటే త్యాగము, త్యాగము. నీ ధనమును యివ్వమని కాదు. నీ ధాన్యం పంచమని కాదు. యింకో విధమైన ఆస్తిపాస్తులు పంచమని కాదు. ఎవ్వరైనా దీనులను, దిక్కు లేని వారిని చూచినప్పుడు హృదయం కరగాలి. కరిగినప్పుడు అదే త్యాగంగా మారిపోతుంది. కానీ యీనాడు యిట్టి పవిత్రమైన వాతావరణము దూరము కావటం చేత హృదయాలు కరగటం లేదు. కఠినమై పోతున్నాయి. దుర్గుణములతో మరింత కఠినమై పోతోంది మానవుని మనసు. ఈ విధంగా ఆర్జించిన ధనము ఏమి చేస్తాము? ముందు ముందు యేమై పోతుంది? ఎవరూ కూడ వెంట తీసుకు పోయేది ఏమీ లేదు. మన జీవితము వుండినప్పుడే తోటి మానవులకు ఆనందాన్ని కల్గించే మార్గాన్ని మనం చేపట్టాలి. వేదము యొక్క సారమంతా యిందులోనే యిమిడి వుంది.

303108909

అన్నీ త్యాగము - త్యాగము. తనను తాను త్యాగం చేసుకునే మహా బుద్ధిని మనము పెంచుకోవాలి. ఎన్ని విన్నప్పటికి, ఎన్ని సాధించినప్పటికి మన బుద్ధులు వున్నచోటనే వుంటున్నాయి.

ఎన్ని విద్యలు నేర్చి ఏమి ఫలము
తన నొసటు వ్రాత తప్పింపనెవరి తరము
చెడ్డ బుద్ధులు తన తల చేరెనేని
బండ బారును బుద్ధులు ఎండ బారు.

కనుక మన చదువులలో లోపు ఇవంతా.

చదువులన్ని చదివి చాల వివేకియై
మదిని తన్నెరుగడు మందమతుడు
ఎంత చదువు చదివి ఎన్ని విన్నను గాని
హీనుడవగుణంబు మానలేడు.

తరచి చదువు చదువ తర్కవాదమె గాని
పూర్ణజ్ఞానమెవడు పొందబోడు
చదివి చదివి చదివి చావంగనేటికి
చావు లేని చదువు చదువవలయు.

త్యాగమే చావులేని చదువు. ఆ త్యాగములో యెంతో ఆనందము మనకు లభ్యమవుతుంది. ఆ ఆనందములో మనము అమృతత్వాన్ని పొందుతాము. అమరత్వాన్ని పొందుతాము. ఆనందములో ఓలలాడుతాము. ఈ త్యాగము వలన ఎంత క్షేమము వుందో యోచించుకొండి. కనుక మనం యీనాడు నేర్చుకోవలసింది యజ్ఞం వలన ఫలితమేమంటే త్యాగమే. త్యాగమే బోధిస్తూ వచ్చింది వేదము. వేదములో ఒక్కొక్క మంత్రము కూడను ఒక్కొక్క దైవస్వరూపము. ఈనాడు మనమంతా వేదాన్ని వుచ్చరిస్తున్నాము. దాని యొక్క క్రియా రూపాన్ని మనం యేమి అనుభవిస్తున్నాము. క్రియలో మనం అనుభవించని వేదం నిరుపయోగము.

ఆకొన్న మానవుని ఆకలి తీరునా
పంచ భక్ష్యంబుల పాకంబు విన
నిరుపేద వాని పేదరికంబు పోవునా
విత్త ప్రభావంబు విన్నయంత
రోగపీడితుని రోగంబు పోవునా
మందుల మహిమ విన్నయంత.

ఆ మందులు త్రాగాలి. అప్పుడే మన యీ రోగము నివారణ అవుతుంది. అన్నము తినాలి. ఆకలి తీరుతుంది. ఈ విధముగా ఆచరణలో పెట్టినప్పుడే ఆ ఆనందం మనకు ప్రాప్తిస్తుంది. ఆనంద ప్రాప్తి నిమిత్తమై మనం నేర్చుకుని, యోగ తత్వాన్ని అర్థం గావించుకొని దివ్యత్వంలో

మనం జీవించటానికి ప్రయత్నించాలి. ఇదియే వేదము యొక్క ప్రధాన అంతరార్థము.

ఈ వేదములు ప్రాపంచిక యోగక్షేమములు ఏ విధంగా తెలుపుతూ
వచ్చాయి. వేదములలో ఏవి మనం చేయగలిగినవి, ఏవి నిషిద్ధమైనవి అనే అంత
రార్థము మనము విచారించాలి. లోకక్షేమము ఏ విధమైన మార్గంలో ఏర్పడుతుంది
ఆ అన్నింటికి మూలకారణమేమిటి? మానవుని ప్రవర్తన అనే సత్యాన్ని నిత్యజీవితములో
అందించే సూత్రాలు రేపటినుండి మనం చూసుకుందాము. వేదాంత పరిభాషయందు
వున్న మహా పదముల యొక్క అంతరార్థమును విద్యార్థులు కొంచెం గుర్తించాలి. ఈనాడు కేవ
లము పదములు మాత్రమే వుచ్చరిస్తున్నారు. కాని దాని యొక్క అంతరార్థమును గుర్తించేవారు
లేరు. దీనికి ఈనాటి విద్యార్థులకు తగినట్లుగా బోధించేవారు కూడా లేరు. బోధించేవారు
వుండినప్పటికిని దానిని ఆచరించేవారు మరింత అరుదైపోతున్నారు. కనుక వేదాం
తములో వున్న పవిత్ర పదముల అంతరార్థమును చక్కగా తెలుసుకొనుటకు శ్రద్ధా
భక్తులు మీరు పెంచుకోవాలి. ఏది చేసినప్పటికి తెలుసుకొని మనం చెయ్యాలి.
2 గంటలప్పుడు త్యాగరాజు చరిత్రను చెప్పారు హరికథా కాలక్షేపంలో. త్యాగరాజు కూ
డా తెలిసి రామ చింతన చేయవే మనసా అన్నాడు. నువ్వు తెలియకుండా చేయవద్దు.
ఏదో కనులు మూసుకొని రాం రాం రాం అంటే టేపురికార్డరు కూడా పాడుతుంది. గ్రా
మఫోను ప్లేటు కూడా పాడుతుంది. ప్రయోజనమేమిటి? తెలిసి దానిని అనుభవించి
రామ చింతన చేయాలి. రామ రామ అంటే ఏమిటి దీని అంతరార్థము. ర అనగా ఆత్మ
మ అనగా జీవుడు. జీవుడు ఆత్మ రెండూ ఏకం కావటమే రామ అనేటువంటి భావం.
జీవాత్మ పరమాత్మల యొక్క సమ్మిళిత స్వరూపమే దివ్యత్వమైన నామస్మరణ.

వేదములన్నియు కేవలం ప్రవృత్తి మార్గమునే బోధిస్తూ వచ్చాయి.
ఇక్కడ రసాయన శాస్త్రము, వృక్షశాస్త్రము, పదార్థ శాస్త్రము, ఆర్థిక శాస్త్రము, సంగీతశా
స్త్రము ఇవన్నీ వేదములనుండి వచ్చినవే. ఇవన్నీ ప్రవృత్తిని మాత్రమే బోధిస్తు
న్నాయి. కనుకనే వేదములను ద్వైతములు అని చెప్పుతూ వచ్చారు. ఒక్క ఉపనిషత్తులు మాత్ర
మే నివృత్తి మార్గాన్ని కూడా బోధిస్తూ వచ్చాయి. అనగా మానవుని చతుర్విధ పురుషార్థము
లందు ధర్మార్థకామ ములు ఈ మూడింటిని మాత్రం వేదము బోధిస్తూ వచ్చింది.
ఉపనిషత్తులు కేవలం విద్యవలనే గుర్తించటానికి వీలవుతుందని నిర్ణయించాయి. ఈ
విద్యలందు కూడా రెండు రకములైన విద్యలున్నాయి. పరవిద్య, అపరవిద్య. ఈనాడు లోక
ములో మనం నేర్చుకునే విద్యలన్నీ కూడను అపరవిద్యలే. ఒక్క మోక్షము మాత్రమే పర
విద్య. ఆ పరవిద్య నిమిత్తమై మనం ప్రాకులాడాలి. అది మాత్రమే వేదాంతమన్నారు.
వేదములలో అంత్యము ఉపనిషత్తు. ఈ అన్ని వేదముల సారమంతా ఉపనిషత్తులలో ఇ
మిడివుంది. ఈ వేదములలో అంత్యమైనది ఉపనిషత్తు కాబట్టి దీనికి వేదాంతమని పే
రు వచ్చింది. వేదములంతా ద్వైతము. వేదాంతము అద్వైతము. అద్వైతమే ఆనందము

హైన స్థానము. వేదములంతా కూడను నేను అనే అహంతత్వాన్ని బోధిస్తూ వచ్చాయి. నేను అనే దాని అంత్యమునే వేదాంతముగా బోధిస్తూ వచ్చింది ఉపనిషత్తు. నేను నేను అనే దాని అంత్యమే వేదాంతము. నేను అంత్యము కావాలి. ఈ నేను అనేది వుండినంత వరకు అది ప్రకృతమైనదే. ఇది పరవిద్యకే మాత్రం సమీపం కాదు. అపరవిద్యలలో కూడినటు వంటిది. ఉపనిషత్తులకు, వేదములకు వుండే వ్యత్యాసాన్ని మనము గుర్తించాలి. సర్వ వేదసారము వేదాంతము యొక్క తత్వములో ఇమిడ్చుకొని ఆచరణ రూపమైన ప్రచారములు మనం ఆచరించినప్పుడే యీ యీ అద్వైతతత్వము మనకర్థమవుతుంది.

దివ్యాత్మస్వరూపులారా! వేదము యొక్క స్వరూపాన్ని మాత్రమే మన మీనాడు చర్చించుకున్నాము. వేదము యొక్క ఫలితము, విశిష్టత, వ్యాప్తి మనమేవిధముగా గ్రహించాలి. నిత్య జీవితములో మనమేవిధంగా అనుభవించాలి. అనే విషయాన్ని మున్ముందు తెలుసుకుందాము. మానవుడు పుట్టినది మొదలు గిట్టినంతవరకు వేదములోనే జీవిస్తున్నాము. అది వానికి తెలియుటము లేదు. వేదమే మన జీవితమును నియమిస్తూ వచ్చినది. ఏ విధముగా మన నిత్యజీవితములోపల వేదము ఇమిడి వుంది రేపటి దినము తెలుసుకుందాం. అన్నింటియందు భగవన్నామ స్మరణే ఇమిడి వుంటున్నది. అదే భగవంతుని స్మరణ. అదే భగవంతుని స్వరూపము. అదే భగవంతుని చింతన. దేవతా స్వరూపమైన శ్రుతిని మనము ఆనందముగా చేసినప్పుడే అద్వైతత్వము మనలో ఆవిర్భవిస్తుంది.